

На двох фронтах

Петро ГРИНЬКО:

«Я справді пишаюсь людьми, з якими доводиться служити»

Львівські медики в АТО: життя на передовій

66-й мобільний госпіталь зі Львова знаходиться буквально в епіцентрі подій. Тут – поранені з Дебальцевого, з району Пісок, Донецького аеропорту. Першу медичну допомогу хлопці отримували ще там, на передовій. Далі, «крила янголів» (так в АТО називають швидкі медичні допомоги) привозять бійців сюди, у військовий польовий шпиталь, або як його тепер називають – мобільний госпіталь.

Часом сюди приїжджають швидкі, де в медичному відсіку авто – до десятка бійців. Чергові санітари щоразу допомагають пораненим вийти. «Важких» просто на руках заносять до намету, де знаходиться евакуаційне відділення. Тут хворих оглядають і скеровують у відділення. Нерідко трапляється так, що хлопців на ношах відразу несуть в операційну. Здається, що медики буквально фізично відчувають, як з кожною секундою життя витікає з тіла бійця. Із полегшення зустрічають хірурга після вдалої операції.

У Національній академії держуправління пройшли заняття з надання домедичної допомоги.

Їх провів учасник АТО та керівник медичної служби полку «Азов», викладач спортивної медицини у Львівському державному університеті фізичної культури, голова Громадської ради при Львівській ОДА, головний лікар Львівського обласного лікувально-фізкультурного диспансеру Степан Середа, котрий у зоні АТО відбув дві ротации. Слухачам академії лікар наочно продемонстрував навички надання першої допомоги при ушкодженнях, та розповів, що будь-які навчання зовсім не схожі на надання допомоги у бойових умовах. Там потрібно вміння зберігати спокій, правильно оцінювати ймовірну небезпеку, ризикуючи власним життям, доповзти до солдата та врятувати його.

Степан Середа надавав невідкладну допомогу під час Революції гідності учасникам Євромайдану. А після російської агресії на сході України добровільно зголосився піти у щойно створений полк «Азов». Лікар був організатором та керівником медичної служби полку «Азов». Крім терапевтичного супроводу, опікувався фізичною підготовкою бійців полку, навчав солдат рятувати власне життя, а також надавати допомогу своїм побратимам.

За словами начальника 66-го мобільного госпіталю підполковника медичної служби Петра Михайловича Гринька, весь персонал установи має високу кваліфікацію. Крім цього, перед виїздом провели низку тренувань з розгортання шпиталю в польових умовах. Тому, після здійснення маршруту, вже приблизно через десять годин госпіталь зміг прийняти перших пацієнтів. Зрештою, тут навіть кухарів можуть задіяти в якості санітарів.

– Я справді пишаюсь людьми, з якими доводиться служити, – зазначив підполковник медичної служби Петро Гринько. – От, наприклад, Віталій – водій, він нагороджений орденом «За мужність». А медичну сестру Оксану за її самовідданість та героїзм представили до нагороди орденом «Княгині Ольги». Крім цього тут служать два кандидати медичних наук. А також лікарі, які викладають на кафедрах в різноманітних медичних інститутах, завідувачі відділень обласних і районних лікарень. А також, надзвичайно кваліфікований сестринський

На базі Львівського полку Національної гвардії України пройшли навчання надання першої медичної допомоги.

У рамках співпраці з медичною службою Західного територіального управління Національної гвардії України з комунальним закладом «Львівського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф» на чолі з завідувачем навчально-тренувального відділу Людмилою Герою продовжується підготовка військовослужбовців, які готуються у відрядження в зону проведення антитерористичної операції щодо надання першої медичної допомоги в умовах бойових дій. Отримані навички стануть в нагоді під час виконання службово-бойових завдань.

персонал. Всі вони, свого часу, були мобілізовані. Дехто вже не раз виконував свою місію в АТО. І я радий, що життя і здоров’я наших бійців бережуть такі чудові спеціалісти.

Наразі мобільний госпіталь забезпечений всіма необхідними медикаментами та устаткуванням. Однак лікарі дякують волонтерам та просто небайдужим людям, які продовжують приносити і передавати сюди чистий одяг. Адже справа полягає в тому, що хлопці з передової доставлять в одностроях, в яких вони отримали поранення. Одяг брудний і закривавлений. Іноді однострої просто розрізаються, адже по іншому зняти їх просто неможливо. Тому так важливо мати в резерві для кожного військового чисті штани, футболку, шкарпетки.

Госпіталь у розгорнутому вигляді складають понад п’ятдесят наметів, які займають площу у три футбольні поля. Для транспортування госпіталю у зону АТО потрібно сорок автомобілів, а повністю його скласти та розкласти можна менш як за дві доби. За словами медиків, це небагато, адже, для порівняння, австрійським військовим для розкладання їхнього польового госпіталю знадобився б майже тиждень.

– Тут зібрані лікарів високої кваліфікації. Наш госпіталь – рівня НАТО. Вони мають точно такі ж функції. Лише трішки по-іншому оснащені, – запевнив начальник 66-го військового мобільного госпіталю Петро Гринько.

За словами лікарів, у польовій лікарні є все необхідне для лікування військових у зоні АТО. Тут, на передовій, військові лікарі роблять все можливе, щоб наслідки поранень були якнайлегші. А реабілітація і повернення до нормального життя – найшвидшою.

Іван ГАЙДА:

«Нам нелегко, але колегам важче...»

Військова медицина виявилась готовою до важкої ситуації

Стоматологічною службою Пустомитівської ЦРЛ – стоматологами Пустомитівської поліклініки, Липниківської АЗПСМ, Солонківської АЗПСМ, Новояворівської РЛ, були проведені профілактичні огляди та лікування військово-службовців, які були мобілізовані в зону АТО.

Протягом тижня максимальній кількості військовослужбовців було надано всю необхідну стоматологічну допомогу.

На даний час військовим лікарям у Львові роботи поменшало. На момент запису інтерв’ю в установі перебувало 34 поранених. Також – чотири травмовані (це – бійці, що зазнали не вогнепальних травм). Чотирнадцять осіб

доправили до госпіталю з гострими захворюваннями, загостренням хронічних захворювань.

Масово бійців приймають у медичному центрі з моменту активних дій, тобто з кінця червня. Загалом за цей час – 729 осіб. Із них поранених – 465, травмованих – 154, хворих – 110 військових. Також, зазначає полковник Іван Гайда, певне число хворих потрапляє до госпіталю повторно, на етапне лікування.

Більшість – 60% доправлених до Львова із зони АТО – з пораненнями кінцівками. Також доволі високий відсоток бійців із ураженням органів черевної порожнини, грудної клітки та судин.

У Трускавці запрацював реабілітаційний центр «Модричі».

Напрямок діяльності центру є реабілітація пацієнтів з ураженнями головного мозку та травмами хребта. У центрі вже почали проходити реабілітацію троє учасників АТО. Це молоді хлопці родом з різних регіонів України, які отримали вогнепальні поранення близько року тому. Раніше з ними вже працювали фахівці у Львівському військовому госпіталі. Пацієнти проходять реабілітацію безкоштовно – за рахунок благодійного фонду власника закладу Ростислава Мельника.

Госпіталю ще у 2007 році було визначено спеціалізацію, це – нейрохірургія, судинна і кардіохірургія та травматологія. Тому до госпіталю й доправляли здебільшого бійців із нейрохірургічною патологією (включно з пораненнями в хребет і голову) – на лікування та відновне лікування.

Вочевидь, варто сказати, що військовий госпіталь у Львові завжди був однією з найкращих лікувальних установ, яка зажила слави не тільки кваліфікованими лікарями, а й умовами, які створювали для пацієнтів. І, вочевидь, варто сказати про те, що військовий госпіталь як армійський підрозділ також зазнавав упродовж десятиліть нищення разом зі збройними силами: мізерне фінансування та скорочення штату.

Щомісяця Львівська обласна організація Товариства Червоного Хреста України постачає ліки Західному регіональному військовому медичному центру.

З початку 2015 року надано допомоги медикаментами для лікування постраждалих у зоні АТО на загальну суму 93 тисячі гривень. Також силами волонтерів-перукарів Червоного Хреста двічі на тиждень проводиться акція, де одужуючим учасникам АТО роблять стрижки та зачіски. На цей час у військовому медичному центрі знаходиться на лікуванні 600 осіб, з них 140 – після повернення. Надають у Червоному Хресті і гуманітарну допомогу. Нещодавно на Луганщину було відправлено вантаж на загальну суму 240 тисяч гривень. Серед найнеобхіднішого були ковдри, постіль, посуд, а також 650 фільтрів для очищення води.

Ось що про це розповідає полковник медичної служби Іван Гайда.

– На жаль, упродовж 23 років належного ставлення до ЗСУ не було. Слава Богу, нарешті – шкода, що такою ціною, – всі збагнули, що армія країні потрібна. Щодо того, в якому стані військова медицина... Я не жаліюся й ніколи не жалівся... Та й загалом, військові ніколи не жаліються, бо це – люди, котрі спроможні оцінити ситуацію й виконати завдання, котре перед ними ставиться. Військова медицина виявилась готовою до цієї складної ситуації. Проблеми були, є й будуть. Навіть при ідеальному забезпеченні. Передусім маю сказати про проблему кадрів – саме про скорочення кадрів у попередні роки. Цей процес називали по-різному: оптимізація, реорганізація... На 625 ліжок у нас сьогодні замало працівників. Вважаю, що їх би мало бути принаймні удвічі більше. Ми дожилися до того, що не було молодших медичних сестер.

